

Hanna Røtvei 70 år

Etter at Trondhjems Turistforening hadde ervervet eiendommen Sjøvangen ved Orkelsjøen — i daglig tale Orkelsjøhytta — opprettet formannen Fridthjov Brun kontrakt med frk. Hanna Nysæter: «Hanna Nysæter leier fra 1/2. 1931 Orkelsjøhytta med det inventar og utstyr som forefinnes. . .». Videre heter det bl.a. «Leieren har i turistsesongen (som regel i juli og august) å holde disponible sengeplass for minst 4 turister (2 damer og 2 herrer), samt sørge for forpleining av disse turister til turistforeningens fastsatte priser . . .» At styret også tenkte på seg selv fremgår av at «foreningens styre og sekretær har fritt losji under inspeksjon såvel i som utenfor turistsesongen.»

I tidens løp endret frk. Hanna Nysæter navn til fru Hanna Røtvei. Hver sommer har hun stullet om såvel turistene på Sjøvangen som krøttera på Sjøseteren. Hennes åpne naturlige hjertelighet gjorde det godt å komme til Orkelsjøhytta. Tallrike er de turister som sender Hanna takknemlige tanker, — særlig fra trange krigsår, da gryten hennes var som krukken til enken i Sarepta.

Men i år sa Hanna Røtvei stopp. Vel kunne det være fristende å tilbringe sitt 40. år for TT på Orkelsjøhytta, men den 18. juli rundet hun sine 70 år, og da kunne det være på tide å slippe ungdommet til på setra. Selv ville hun stille for slåtta-folket hjemme på Røtvei i Oppdal.

Kjæreste Hanna, — dine mange venner fra Orkelsjøen har savnet deg i sommer og ønsker deg alt godt hjemme på Røtvei, — og sender deg en forsinket gratulasjon!

Som takk for langt virke for TT har styret i Trondhjems Turistforening tildelt Hanna Røtvei foreningens høyeste hederstegn, Reinrosa med gull ekekrans, som ble levert henne på fødselsdagen med foreningens gratulasjon.

Takk, Hanna Røtvei, for dine mange år for TT!

Styret.

Magne Haave

Jeg har idag fulgt Magne Haave til hans avskjed med denne verden. Et usedvanlig blomsterflor og en stor venneskare fylte kapellet. I den minnestund som vi var samlet til etterpå, ble der fra slekt, venner og foreninger med meget pene ord tegnet et bilde av Magne Haave. Det var klart at han var mer enn alminnelig avholdt, og at han hadde gjort en positiv innsats som var anerkjent på en rekke felter.

Mitt bekjentskap med Magne Haave skriver seg fra Trondhjems Turistforening, og gjennom en menneskealder utviklet det seg til et givende vennskap. Som det overskuddsmenneske han var, hadde han alltid noe å gi i samværet, og med sin veldige interesse for turistforeningen, gikk han løs på alle oppgaver med iver og lyst, enten det var som styremedlem, sekretær, årbokforfatter eller som «rådsdrenge» på hyttene hvor hans hustru, Kirsten, var en like staselig vertinne. Ikke minst vil foreningens medlemmer huske ham som foredragsholder. De to var det ideelle vertskap med den riktige forståelse av T.T.'s ideelle misjon, og de forsto å skape den solide og fine stemning på hyttene som det ble snakket om langt utenfor Trøndelags grenser. Ja, hvem husker ikke Magne når han stod på trappen, rund og trivelig i sin røde selbuvest og hilste velkommen til hytta og viste gjestene til rette. Han likte mennesker og mennesker likte ham. Det er slike typer som vi gjerne skulle ha mange av i Trondhjems Turistforening, de skaper godvilje. Og for det står vi i en særlig takknemlighetsgjeld til Magne Haave. Alle vi som kjente ham vil alltid med et smil i øyekroken minnes Magne Haave.

9. januar 1970

Arne Falkanger